

Tato kniha obsahuje zápisy z celého tábora psané hrajícími členy velkého oddílu. Zápisy jsou v originále psané ručně a zde jsou přeepsané včetně veškerých gramatických chyb. Tento rok jsme se ponořili do fantastického světa pokémonů. Etapovou hru připravil Martin, kterému tímto děkuji za skvělou přípravu. Rád bych ocenil etapy všech vedoucích a roverů kterým nechybělo kreativity.

V poslední řadě děkování chci poděkovat všem klukům kteří se tábora zúčastnili. Můžeme být právem hrdí na komunitu kterou náš oddíl tvoří.

Kniha je rozdělena na čtyři části:

Denní zápisy	1
Zápisy ze závěrečky	21
Noční výsadek	28
Tři zlaté šípy	38

1. den

Den (ne)začal jako každý jiný. Rozdílem bylo zejména to, že se každý z nás ještě naposledy před táborem probudil ve vlastní posteli. V 7:30 ráno jsme se všichni setkali spolu s věcmi před klubovnou vlčat. Tam jsme se pustili do nakládání do Skanie, která byla tentokrát zaplněnější než obvykle, neboť do ní byly naloženy i tee-pee. Jel jsem se skanií, což pro mě i přes avizovanou nutnost prořezání větví žádnou větší práci než sežrání balíčku bonbonů neznamenal.

Poté co jsme i přes rozsáhlou stavbu dálnice u Radobytců úspěšně přijeli do Bořic a dál do tábora, začali jsme vykládat a stavět. Nejdříve se stavěla teepee vlčat a poté velkého oddílu. Tento ve vedru probíhající úmorný proces předcházený neméně úmorným procesem vykládání kontejneru nám trval až do večera, prokládán svačinami. K večeri byly jako tradičně buřty, poté už koupání a spánek.

Kiki

2. den

První ráno začalo vcelku tradičně – první ranním koupáním. Sice již stojí většina týpek, ale sněmáč, kuchyň, jídelnu apod. stále čekají na stavbu. Po snídani s mnoho mlékem nastalo rozdělení do pracovních skupin. Díky mým kontaktům jsem se rychle zařadil mezi stavěče sněmovního týpí, zatímco nešťastníci jako Čolek nebo Vokoun stavěli kamna.

Jako první jsme se vypravili ke sněmáčovým tyčím a já lezl na strom, abych shodil obrovskou překážející větev. Po odnošení mnoha těžkých tyčí jsem se chopil vázání trojnohy a plachtovky. Kiki zatím vyvíjel snahu najít předešlé ohniště, což mu většina kolemjdoucích včetně šamana zkritizovala. Po chvíli už stála trojnoha a pokládali jsme tyče. Po plachtovce nastal husarský kousek: Tintin špikoval, stojíce na nejvyšší příčce štaflí. Tou dobou jsme již finišovali stavbu ohniště a kolíkovali. Akce kolíky a lineingy dopadla celkem úspěšně, zavěsil se nakonec štít a jakási korálie nad psy a nandaly se chlopňovky.

Ostatní skupiny pracovaly také tvrdě, už po dopolední svačině byla hotová latrína, dokončila se i kuchyň a jídelna (až na stoly, lavičky, výdejáky a kamna). Následovala velmi zasloužená večeře, koupání a první táborový sněm.

Damián

3. den

Vstal jsem v 7:40 a hned jsem si vzal prášky. V 8 byl budíček a hned se šlo na koupání. Voda byla hezky teplá, jako vždy. Snídaně, chleby s jahodovou a meruňkovou marmeládou a teploučký čaj. Jelikož jsem si vzal prášky a hodinu po nich nemohu jíst, čekal jsem a chleby mi mizely před očima :(.

Práce pro mě byla velice záživná, protože jsem celý den stavěl pec. Pec se staví velice zvláštním způsobem: Ze dna rybníka se natěží jíl, zpoza kontejneru se vezmou cihly a potom, kolem železné konstrukce, se začnou dělat zdi (3 zdi) do výšky zhruba 40 centimetrů. Potom se zabijou kůly (6) kolem obou postraných stran, pak se dovnitř zasune komín a do půlky kamen se zasype hlínou a do druhé poloviny se v polovině výšky strčí rošt. Mezi kůly a zdi se strčí prkna a do vzniklé mezery se nasype hlína. To samé (2 kůly, prkna, hlína) se udělá zezadu, akorát s tím rozdílem, že se vyřeže díra na procházející komín a HOTOVO.

K obědu byla červená (špagety/těstoviny s protlakem, cibulí a kouskem masa) a k večeři to samé.

Napalm

4. den

V tento den jsme nezačali jako obvykle, tento den začal znělkou z Pokemonů a nadále hlasitým řevem „Budíček nástup na koupání“. Vyčistili jsme si zuby a k snídani byly chleby s pomazánkou. Na bubnování řekli malé práce a to že nás rozdělí do týmů a bude první Jéžova etapa.

Vyšlo se ven a malé práce do svačiny započali a po svačině byly týmy a šéfové byly: 1. Diblík, 2. Čolek, 3. Kiki, 4. Damián, 5. Kamza, 6. Želva (já).

Nadále na programu byly chleby ve vajíčku a po nich golf. Ano, Jéžova etapa byl golf s 18 jamkami udělaný jako okruh a začínalo se u vstupu do Bořic a konec bylo molo a cesta se klikatěla. Nejdřív najít hole a pak jít odpalovat. Etapa byla vyhodnocena místama: 1. Damián, 2. Želva, 3. Kiki, 4. Diblík, 5. Čolek, 6. Kamzík. Po svačině nastal čas na další malé práce a k večeri byl rýžový nákyp a po něm jsme se sešli před Lkem a šli hrát fotbal s róbamičtem a skóre bylo 0:0 přesně až do konce. Pak splavený od potu vykoupat, bubnovat, pomodlit se a spát.

Želva

5. den

Tenhle den začal jako každý jiný. Byl budíček v 8:00 a koupání. Naštěstí nebyl žádný žabinec. Potom nastala snídane, byly chleby s marmeládou. Jako vždycky bylo bubnování. Zjistily jsme že máme málo teepeevek. Tak jsme šli do lesa a kácely stromy. Trvalo o dlouho ale stihli jsme to do oběda.

Po obědě byla Karatistova etapa. Etapa spočívala v tom že jsme dostali 6 šifer který nám dávali nápovědy na místa který musíme jít. Na každém místě byla sklenička. V každý tý skleničce byl text o legendárních pokémonech Articuno, Zapdos, a Moltres. Byl jeden bonus a místo skleničky byl masterball aby si mohl dostat jeden z těch pokémonů (jako kartičku). Na konci bylo pořadí: Kiki 1., Čolek Želva Kamzík 2.-4., Damián 5., Diblík 6.

Potom byla večere, večerní koupání a bubnování. Po bubnování se hráli písničky ve sněmáči. Tim byl konec toho dne.

Mini

6. den

Budíček byl v 8:00. Ke snídani byly chleby s paštikou. Na ranním bubnování se řekli věci ke dni a 1 zlatý šíp začal plnit Asterix, Napalm a já. 1 orlí pero začel plnit želva. Po bubnování se šla pískat morseovka. Pak se rozdělili práce. 1a2 šli osekávat týpiovky a 3,4 a 5 šli na dřevo.

Po pracích byla svačina a ní byl jogurt s rohlíkem. Po svačině byla příprava na velké cenny, kde jsem se prořekl a spolu se mnou se prořekl Napalm. Po přípravě byl oběd a na oběd byly šišky s mákem. Pak byla Papájova etapa. Ke svačině bylo jablko a mrkev. Po svačině se plnila nováčkovská a šípy. Po nich se šlo na koupání.

Po koupání byl sněm a když se výjmula sekera pak Asterix splnil 3 zlatý šípy a Želva splnil 3 orlí pera. A takto skončil 6 den tábora.

Rys

7. den

Tento DEN začal jako každý jiný, koupání, zuby snídaně a bubnování. V prvním bloku se nosily týpiovky, po dobré svačině jsme nacvičovaly na Univerzálního Krhůta střelby ze vzduchovky, Oheň z ocílky, a dělali menší práce.

O poledňáku jsme dostali nabídku na výzvu, při které se musí přespat noc ve vzduchu, zavěšení za strom. Hodně lidí chtělo tuto výzvu zkusit. Po obědě byla přes dva bloky etapa. Šlo o lesní sgraffiti, stavění pokémonů z lesních materiálů. Náš tým stavěl pokémona Diggleta. (Při stavění pokémona jsme obrali celý strom o kůru.)

Co bylo k snídani a obědu si bohužel nepamatuju, ale vím že k večeři byl segedínský guláš. Po večeři jsme si jako večerní sportík zahrály Softball, při kterém bohužel náš tým prohrál 2:0. Poté nás klasicky čekalo koupání, zuby, a bubnování. Po bubnování se lidi co spali na stromech vydali do lesa, a šli jsme všichni spát.

Čolek

8. den

Tenhle den nezačal jako každý jiný, teda jak pro koho. Já a pár jiných jsme měli 8-hodinovku na stromech a nesměli jsem se dotknout země. Hodně lidí spalo po skupinách a já byl třeba s Vlkem. Po tom co nás Martin vyhnal z našich bezdřávkých doupat tak jsem šli na ranní koupání. Po tom co jsme se šli vykoupat v krásně ledové vodě jsme šli na snídani.

K snídani byli chlebi s nutelou a také krásně sladoučký čajík a také černý čaj. Po snídani začal první blok kde jsme vázali regatu. Kterou jsem uvázal za 0:37. Po svačině jsme šli běhat. Tam jsem dopadl na 3. místě s časem 9:05, přede mnou byl Užovka a Damián. Mimochodem nechci flexit ale předběhl jsem Kikiho.

Oběd byl dobrej ale bylo ho málo. Ve třetím bloku měl etapu Martin. Mě třeba etapa hrozně bavila. Byla o tom že jsme do MMMV nebo do jednoho kruhu házeli pokébooly. Ale v tom nám bránili Raketáci neboli roveři. Pořadí bylo následné Kiki bohužel poslední potom Želva, Čolek, Kazma, Damián a konečně Dibla který byl první.

Po tom co jsme se vyšpolouchaly ve vodě jsme šli na Lachtanovu etapu. Už byla horší než od Martina ale nebyla špatná. Byla o tom že jsme sbírali Pokemony v různých barvách a podle toho jsme vybíjeli ostatní. Barvy se rozeznávali na hráčích podle šátků různých barev. Vyhrál to Damiánův tým. Stihli jsme to tak tak dohrát potom se totiž strhl hroznej déšť. Když skoro přestalo pršet šli jsme se vykoupat a spát.

Méda

Kdyby se ještě dnes konaly antické olympijské hry tak Kamzík bude naším šampionem. Dokáže hodit diskem vzdálenost přes 18,5 metru.

9. den

Den začal deštěm, který se táhnul od včerejšího dne. Jako vždy byl budíček v 8:00, poté koupání, čištění zubů a snídaně, každodenní rutina. Ke snídani byly chleby s pomazánkou. Následovaly výplaty z etap. Až do oběda se dělaly šípy, nováčkovská a zápisy. K obědu byly buchtičky se šodó.

Po poledňáku jsme měli hry s Vraňáky. Jejich hra by se dala nazvat „Potravinový řetězec“. Hrály se také „Molekuly“, „Dveře“ a „Turborybičky“. Byly tři týmy na hru od Vraňáků: kamzík, Kiki, Damián. Vyhrál Kamzík. Podle mě byla Vraňácká hra jenom „trochu“ autistická. K večeři byla bramborová kaše s párky. Potom koupání, čištění zubů a večerní bubnování. Ještě po bubnování bylo dobrovolné kopání Digletta. Diblík a Kamza kopali 4 hodiny.

Levhart

10. den – Písek

Den začal jako každý jiný koupáním, čištěním zubů a snídaní. Pak bylo bubnování a rychlé kontrolování pořádku. Před odjezdem byla fotka všech členů na krhútský web. Pak jsme šli do Bořic, kde čekal autobus. Po asi dvaceti minutách jsme dojeli do Písku. Po chvíli jsme došli do bazénu tam jsme se vykoukali a při nástupu po bazénu se k nám připojil Tkanička. Potom jsme vyšli nahoru na náměstí, kde byl rozchod. Ve 14:20 byl nástup u sloupu a kdo chtěl mohl jít do mraveniště. Po mraveništi byl zase nástup u sloupu a odtud jsme šli na autobusové nádraží a od něj jsme jeli do bořic. Večer byl volný program a roveři měli roverský puták. Na večeři byla instantní čínská polívka.

Fénix

11. den – Rukodělky s kvaky

Ráno jsme vstali v 8:00 jako každý jiný den. Poté jsme šli ranní na koupání a na bubnování. Bubnování probíhalo jako vždy, a asi třetina lidí si začali dělat šíp Pima a Reda.

Po bubnování jsme šli nu písání morseovky, kterou pískal Lachtan. Poté přišla řada na práce. Někteří dělali stůl pro Kwaki, někteří nosili přivezené dřevo k pile, aby se rozřezali a šlo nimi topit. Já jsem od Milana, dostal samostatnou práci. Natíral jsem oddílové lopatky na žluto.

Potom jsme a měli možnost plnění nováčkovské a šípů, což trvalo až do oběda. K obědu byla čína.

Po obědě jsme měli až do konce dne rukodělky s Kwaki, které vlčata měli dopoledne. Pak už bylo jen koupání, bubnování a byl konec dne.

Kolibřík

12. den

Tento den začal pro některé službou, a pro některé budíčkem jako skoro každý den. Po budíčku ve přibližně 8:05 bylo ranní koupání, a snídaně s chleby s pomazánka. Po dobré snídani jsme měli ranní bubnování, kde se přihlásili i nějací lidé na zkoušky. Poté se šlo na pískání, kde se pískalo “popocatepetl”, vsadím se, že polovina lidí ani nevěděla, že něco takového existuje.

No prvním bloku jsme přenášeli dřevo, takže práce, kterou asi nikdo nechce dělat. Druhý blok byl mnohem zajímavější, protože bylo hodně velkých cen. Byla signalizace, kimovka, ocílka vzduchovka a švihadlo. Ty podle mě prošly velmi úspěšně. Potom následoval oběd, kde jsme dostaly vynikající dušený mletý maso s mrkví a bramborama.

Další následoval poledňák a ve třetím a čtvrtém byly rukodělky s kwaki a Lachtanova etapa, kde jsme hledali pokémony, a nosili je do poké center, kde jsme je vyléčily, a za to jsme dostávaly body. Poté následovala večeře, kde nám dali skvělé špekové knedlíky ze zelím. Poté následovalo koupání, a večerní bubnování. A poté jsme šli klidně a v pokoji spát. No teda možná...

Užovka

Když vám nepůjde
postavit tarp stačí říct
Diblíkovi. Ten vám ho
s Kamzou postaví pod 40
sekund i pauzou na kafičko.

13. den

Číslo 13 fakt přináší smůlu. Místo přijatelného budíčku v 8:00 byl ve 4:00 a nebylo hraní na kytaru, nýbež nám Matěj vletěl do týpka a křičel: BU-DÍ-ČEK!!

Dali nám lékárníčku, mobil a vyrazili jsme na Trandákovu etapu – skleničkárnu. Obešli jsme 18 z 21. míst. Byli jsme 6. Po skleničkárně jsme šli až do svačiny spát.

Když nás znovu vybudili, (zase ne v 8.00 ale byli jsme za to rádi) šli jsme se koupat. Do oběda jsme dělali šípy a nováčkovskou. Všichni nováčci jsme ji tento den dodělali.

Po obědě byla Karatistova etapa. Byl seznam míst, (studánka, stavidlo, vstup na brambůrku, liška, vstup do Bořic a vrchol L remízku) na kterých byly kartičky s Pokémony, víčko od ešusu a 20ti straná kostka. Na každém stanovišti jsme hodili kostkou a buď nám padl Pokémon, nebo utekl. Já jsem hodně chodil na studánku kde byly tyto šance: 1-13 Pokemon utekl, 14-17 Lapras, 18-20 Dratini. Za každého Pokémona byl určitý počet bodů. Body se pak sečetly, a my jsme byli poslední.

Ve druhém odpoledním bloku byly velké ceny. Ocílka a střelba. Ocílka vůbec nešla, protože bylo úplně na nic práchno, a na střelbě ze vzduchovky jsem trefil 2 největší panáčky. Večer k nám přišla hrát Káča. Zpívali jsme spoustu písniček, a za mě zpívala 2x hlasitěji než mi všichni dohromady. Po bubnování jsem zpívat už nešel. Byla to chyba. Prý zpívali až do 00:30! My jsme si v týpku udělali oheň, a šli spát.

Hvězdář

14. den - UK

Den začal trochu neobvykle, místo Sviště hrál Karatista. Pak bylo koupání a snídaneň ke které byly chleby s medem. Po snídani bubnování a morseovka. Poté přišli Vraňáci a vrátili ukradené věci roverům. Potom jsme byli rozřazeni do ÚK které byli: azimut, finská stezka a poznávačka. Mezitím byla svačina ke které byl meloun.

Po svačině pokračoval UK. K obědu byla červená nebo sýrová omáčka. Po obědě byla Matějova etapa dělání pokéballů pomocí sádrového obvazu. Pořadí týmů jsem bohužel zapoměl. Po etapě byla bonusová aktivita chození podle azimutu co nejdál. Po aktivitě bylo překvapivé koupání před večeří. K večeři byli řízky, poté sněm.

Na sněmu se hlasovalo o pár nováčcích udělovali se šňůrky vysvětlovalo se co dělat o návštěváku a udělovali se vlčci. Na tomto sněmu se místo červených vlčků začali udělovat šňůrky protože byli snadno zaměnitelný s znakem psa. Po sněmu se šlo spát s pocitem že zítra je návštěvák.

Indián

15. den – návštěvák

Celý den začal budíčkem, který byl o něco dříve než obvykle. Potom samozřejmě koupání a snídaně. Rodiče si pro mne přijeli mezi posledními. Jel jsem s nimi do Blatné, kde jsme se prošli a koupili mi knihy, konkrétně Pasažér D a farma zvířat. Potom jsme šli do restaurace, kde jsem potkali Munga s jeho rodinnou a moje jídlo bylo pizza Quatro formagi, carpaccio, zmrzlina s příchutí Krtkova dortu z tiramisu.

Po obědě jsme jeli do apartmánu, který byl úplně v Kelu. Potom jsme vyrazily na výlet k nějakému lomu, který jsme zjistili že je zavřen a tak jsme šli na houby, našli jsme sice 3,72 Kg lišek, ale žralo mě více hmyzu než za 7. táborů. Potom jsme jeli do Mirotic, kde jsem si dal zmrzlinu a jeli jsme do tábora. V táboře na výdejáku bylo strašně moc buchet.

La Asterix

16. den

Tento den začal jako každý jiný hlídkou od 00:00 (diblíkova týmu) a zároveň byl přepad, kdy přepadal Kamzův tým, ale žádnou kartičku neukradl. Po hlídkách byl budíček od 8:00 a koupání. K snídani byly buchty od rodičů a podobné věci. Od 8:55 začalo ranní bubnování, 9:05 pískání morseovky a jako další 1. dopolední blok i 2. dopolední blok se dělaly šerpy. mezi tím byla svačina, také buchty od rodičů. Na oběd byly zapékané těstoviny z krhútské trouby. Poté byl polední klid do 14:50 a po něm se četla kniha Arila.

Odpoledne byla Svištova etapa, kdy jsme chodili po stanovištích a fešily šifry a poté se šlo k Pančáru, kdy dva lidi z týmu museli oplavat bojku a následně se vrátit do tábora. Hodně lidí si tam nechalo věci pro, které musel lachtan jet autem. Po Svištovo etapě následovala svačina na které byly buchty od rodičů a meloun.

Ještě před večeří byla Hututu na 3 týmy. Pak byla večeře zapékaných těstovin a šišek s mákem. Po večeři byl volný čas až do večerního koupání a po koupání následovalo 2. bubnování po návštěváku. Po bubnování šli všichni spát a byl konec dne.

Ale ne provšechny a to pro výsadkáře které svolali ať přijdou po bubnování do jídelny jenom v bederce ani třetáné hodinky prostě jenom berka. Tam jsme si házeli kostkou o týmy a věci které si budeme moc vzít. Kolem 23:00 nás začali rozvážet po místech které jsme si taky losovali.

Vlk

17. den

Tento den pro mě začal hlídkou od 3:00 do 4:30 ráno. A jak je na tomto táboře zvykem, měli být případy. Naštěstí, pro nás, se připadající tým, což byl tým Damiána, nevbudil, a tudíž byl klid. Jelikož byl klid, mohl jsem si celou hlídku číst. Jelikož jsme ve službě už neměli vlčata museli jsme hlídat od půlnoci každý 1,5 h až do 6 h. Ke snídani byli buchty a dva medovníky od rodičům z návštěváku a prvním dopoledním bloku se dělali šípy a nováčkovská. Ke svačině byly opět buchty z návštěváku a po svačině byl nácvik velké ceny - stavba tarpu na čas. K obědu bylo rizoto a poněvadž ho byla hromada, zbylo i na večeři.

V prvním dopoledním bloku se shazovali vlčácká tee-pee, a protože úplně neuschli, narvali jsme je fejkově zabalený dozadu do kontejneru. A potom se dělali šípy, nováčkovská a zápisy. K večeři bylo již zmíněné rizoto a po bubnování byla Martinova noční etape, ve které jsme běhali kolem eLka s čísly na zádech a nekontaktně jsme zápasili o nějakou bednu.

Vokoun

18. den

Tento den začal jako každý jiný. Budíček byl v 8. k snídani byli chleby s pomazankou. Po 8:55 začal unyverzální krhůt. Byli jsme rozrazení do tří týmu po dvo herních tumů. Byli čtyři stanoviště, šití knoflíku na čas, uzle na čas, sprynt 60m na čas, stavení tarbu na čas. Pak byl oběd. Poledňák trval o 13:30 do 14:30. Do večere se dělali sípi. pak byla večere hned po večeři bylo večerní koupání a večerní etapa.

Etapa byla salámova, spočívala v tom že každý tým měl na louce 3 kůli na každým kůlu byli čtyři špejle. Naším cílem bylo co nejrychlejc prepalit 12 spejli pomoci hořící svícky, kterou jsme dostali. 1. Kiki, 2. Želva, 3. Čolek, 4. Dibl, 5. Damian, 6. Kamza

Pangejt

19. den

Den začal jako každý jiný. Budíčkem v osm hodin ráno. Následovala snídane pak bubnování. Odpoledne byli šípy a potom Papájova etapa. Papajova etapa byla o tom že si hazel míčky na Raketáky. Po etapě byl oběd a pak vyhodnocení. Pak byly znova šípy. Následovala večere a večerní koupání. Večerní bubnování. A pak Večerníček.

Netopýr

20. den – Horažďovice

Tento den nezačal jako každý jiný. Začal budíčkem v 7:00, koupáním snídane bubnování a kontrolou pořádku. Šlo se na nádraží Silko Asterix Salám já jsme jeli s Papíkem autem. Kde jsme počkali na ostatní. Potom až jsme se spočítali a čekali na vlak přijel 10:17. Dojeli jsme do Strakonice tam jsme přestoupili na rychlík. Jeli jsem do horažďovic předměstí tam jsme přestoupili na další vlak a dojeli jsme do horažďovic. Udělali jsme nástup spočítali jsme se a šli jsme do bazénu. Po bazénu jsme měli rozchod. Já a ben jsme šli do Coopu pak do Penny a na kebab. A šli jsme na náměstí kde byl sraz v 16:00. Udělal se nástup spočítali jsme se a šli na nádraží kde Papík s autem aby nás odvezli do tábora.

Chobot

21. den

Tento den by mohl začít jako každý jiný, ale ještě na začátku tábora nám řekli, že 21. den bude první závěrečka. Na pískání všichni si mysleli, že bude zapískáno “začíná závěrečka”, ale nakonec to bylo “zaza zazazaza začíná zaza zázávěr závěrečka“. Potom jsme se převlékli a začali svoji první cestu. Na to, že to byla moje první závěrečka, tak si myslím, že jsem jí ušel dost dobře, ale taky se musí počítat s tím, že oproti minulým závěrečkám tato byla kratší, protože normálně je 24 hodin a tato byla jen od 9:30 do 00:00 (ale doopravdy všichni přišli kolem půl jedné, což znamená, že letošní závěrečka trvala 15 hodin).

Byla to hvězdicovka, takže jsme měli sbírat několik skleniček a potom se vracet zpátky do tábora a potom zase sbírat skleničky a zase a zase... V tomto zápise jsem se snažil víc popsat svoje pocity a to, co nebude v zápisech o závěrečce, proto podrobněji o závěrečce si můžete přečíst právě tam.

Igor

22. den

Tohle je podle mě ten nejlínější den tohoto tábora a fakt nevím, co sem mám vlastně napsat. Den byl zahájen už o půlnoci, kdy jsme docházeli „závěrečku“ (první část). Ve třičtvrtě na jednu náš tým došel a než jsme se zabalili, všechno nám vysvětlili tak už byly skoro dvě hodiny. Měli jsme spát na „vstupu na brambůrku“, ale odvedli nás asi o dvě stě metrů dál. Tohle trvalo do dvanácti hodin. Pak se dal volný program. Většina lidí spala a tak bylo volno až do večera.

Tím, že já už měl „bezďázký doupě“ postavené, jsem jenom zalehl a spal. Spal jsem asi pět hodin. Poté jsem si asi hodinu četl „Eldes ta“, druhý díl v sérii „Odkazu dračích jezdců“. Pak jsem zase spal a tentokrát jsem spal jenom dvě hodiny. Večer bylo koupání. Pak „bubnování“ a pak se šlo zase spát. A to je vlastně konec :)

Šerif

23. den

Tento den začal jako obvykle Budíčkem, koupáním, a snídaní. Po snídani byla bubnování kde nám Tin-Tin řekl že dopoledne budeme bourat tee-pee. Tak jsme se do toho pustili. Prvně jsme vyndali kolíky a špikovačky, potom jsme vyndali a roztáhli luningy. Po svačině jsme sundali plachtovku a dali jí sušit. Po obědě byl klasicky poledňák při kterém jsem psal zápis ze závěrečky. Po poledňáku byl prostor pro plnění šípů. Před svačinou se ještě dělali vodní hrátky: plavání od mola ke stavidlu.

Po vodních hrátkách se do svačiny dělali šípy. Po svačině se balily týpka a liningy. Po večeři byla práce. Po práci bylo koupání, čištění zubů a večerní bubnování. Na bubnování se nás Matěj zeptal kdo chce dobrovolně hlídku na zápis. Po bubnování byla večerka.

Puma

24. den

Tento den nezačal jako každý jiný probuzením v týpku ale pro mne probuzením v hangáru. Potom jako potom jako normálně budíček, koupání, snídaně a bubnování. Po bubnování byla malá práce nošení týpek pod plachtu z kontáku aby byli odvezeny do prahy. Po této práci jsme šli dělat šípy, zápisy nebo si šli číst. To je mimochodem teď co toto píšu.

Po šípech byla svačina a byl kompot. Po svačině byla velká cena vytrvalosti v rybníce, museli sme dělat kolečka. Jsem poslední :). Potom jsme zase dělali šípy a zápisy. K obědu bylo maso s rýží. Po obědě jsme přerovnávali konták a rozebarali v stoly + židle v jídelně a malé práce jako držáky na ručníky atd. K večeři byli kolínka. Potom bylo plavání, bubnování a šli jsme spát.

PS: určitě to nepíšu předem a určitě se tohle všechno stalo. :D

Silco

25. den

Předposlední den se nesl v duchu bourání a uklízení tábora. Hned po ranním budíčku, který byl tradičně v 8 jsme se pustili do rozebírání táborových staveb. Začali jsme kuchyní, kde jsme pečlivě rozebrali všechny výdejáky, střechu a kamna. Poté následovala jídelna. Společně jsme rozebrali stoly, lavice a plachty, samozřejmě bez toho aby se cokoliv rozbilo.

Do oběda bylo vše hotovo a mohli jsme se těšit na jídlo. Po posledním poledňáku jsme se pustili do bourání tee-pee. Sice s tím měli někteří problém ale vše se nakonec zvládlo a dalo Milanovi na zalepení. Na poslední večer tábora byl v plánu sněm, kde se vybíralo jméno tábora a dávali nápady na další témata. Bylo vyhlášené táborové a celoroční bodování kde si vytěžové znovu mohli vybrat své odměny. Všichni jsme si poděkovali za krásný tábor a rozešli se do svých obydlí na poslední noc.

Diblík

26. den

Den začal budíčkem v 7:00, poté bylo koupání a snídaně. K snídani byly randy do mléka. Pak jsme se rozdělili na tři pracovní skupiny první bourala sněmáč druhá hangár a třetí marodku. Po pracích byla svačina, po svačině se naložili věci do Scanie poté už se jen šlo do Bořic na autobus do Prahy.

Mungo

Závěrečky

Tým: Damián, Napalm, Hvězdář, Rys

Tento rok nám sebrali moment překvapení. Už na začátku tábora nám řekli přesné datum a čas závěrečky, a my s údivem zjistili, že začala skutečně v ten daný čas. Spolu s asi deseti x před a po jednotlivých slovech jsme se prostřednictvím morseovky dozvěděli, že začíná závěrečka. Systém byl letos odlišný: nechodily se okruhy, ale "hvězdicovka". Na začátku jsme si vždy vybrali dvě skleničky a ty jako "okruh" navštívili. Pak jsme šli na další dvě, které ale musely být jiné. V průběhu této části závěrečky se také střídaly eventy, kdy jsme při různých eventech mohli brát z jedné skleničky dvě kartičky pokémonů.

Tak jsme tedy vyrazili a nejdříve odchodili pár okruhů v blízkosti tábora. Pak přišel první event - 2x vodní pokémoni - a my se vydali až do Malčic na průzkum. Poté jsme již mohli brát 3 kartičky a s ohnivým eventem jsme zamířili za Pančár na Vulpixe. V tomto stylu pokračovala závěrečka celý den. Jednou, když jsme byli náhodou za Pančárem, rozhodli jsme se zkusit zkratku a strávili na ní dvojnásobek času než na normální cestě. Když jsme dokončili už dlouhý okruh, neprozřetelně jsem ho slíbil týmu jako poslední.

Nakonec jsem i před Napalmovu nevoli šli ještě jeden, skládající se především ze strašení Hvězdáře myslivcem a bezdomovcem u zbořené chaty, aby držel tempo. Okolo 1 ráno jsme došli a k naší hrůze nás nechali vylosovat místa, kde budeme spát a pokračovat další den. Tukan nás odvedl do vchodu k Vraňákům, tam jsme spali. 2. část spočívala ve snaze získat co nejvíc životů na pokémony a bojovat s ostatními. My jsme ale byli velice blízko nejlepšímu stanovišti King of the hill (Král kopce), kde za pobyt v kruhu (5 min.) byl jeden život (další stanoviště byla např. plavání, omalovánky nebo chytání pokémonů). Ještě jsme běhali okolo Lka, ale tam pravidelně lovil Kamzík a

obíral nás o kartičky, později jsme zase obrali my jeho, a to hned třikrát za sebou.

Naše výhoda v podobě nejlepšího stanoviště nám pomohla vyhrávat boje, dokonce jsme porazili a remízovali s Želvou, když nám s týmem obklíčili základnu. Nakonec jsme s neuvěřitelnými 24 naplno vylepšenými kartičkami a 2 legendárními zvítězili.

Damián

Tým: Kamza, Mungo, Netopýr, Fénix, Silco

Tato závěrečka začala tím že zapískali začíná závěrečka, na morseovce po bubnování. 1. závěrečka byla formou hvězdicovky s rozdílem toho že ze začátku jsi mohl chodit po dvou skleničkách, později po třech, čtyřech a pěti. K tomu každou tvou cestu byl event, což znamená od jednoho druhu pokémonů jsi mohl brát dvě kartičky. Skleniček byl 25 od každého pokémona 2, plus jedna bonusová s více druhy pokémonů najednou.

K obědu byl vývar nebo svíčková. Závěrečka končila ve 00:00. Podle pořadí příchodu sis mohl vybrat místo na spaní. Náš tým spal v lesíku u starého Dubu. Ráno přišel Krab, dal nám snídani, chleba s nepravou nutelou a řekl, že za chvíli začne druhá závěrečka. Druhá byla o tom získat co nejvíc životů. To šlo dvouma způsoby: 1. bylo 6 stanovišť, a za splnění jednoho jsi dostal jednu čárku (život) na pokémona co jsi vybral. Pak byl King of the hill a to za každých 5 minut získal život na každého tvého pokémona. 2. nejjednodušší, prostě někoho přepadneš. Kdo má víc životů získává kartu, co si ten co prohrál vybral. Takle závěrečka byla do 12:00. Náš tým skončil na druhém místě.

Fénix

Tým: Kiki, Mini, Užovka, Kolibřík

Závěrečka překvapivě nezačala jako každý jiný den, ale byl trochu jiný. Závěrečka začala až po pískání a šla se první část, což byla hvězdicovka kolem okolí. Náš tým vyšel skoro poslední, ale to nevadilo, protože jsme se svojí rychlostí dohnaly velkou většinu lidí. Místa byla celkem daleko, a každé místo obsahovalo jenom jednu kartičku pro tebe, takže zavedly, že můžeme postupně brát skleničky i po dvou, třech, čtyřech, až do půlnoci pěti. První část končila ve půlnoci, takže když jsem se vrátily z naší hvězdicovky, mile nás překvapily, že budeme spát někde mimo tábor se celtami. My jsme spali nakonec na pedo posedu.

Druhá část začínala ráno, když k nám přišel rover, a jako hodnej chlapec nám přinesl snídani do postele. Druhá část spočívala v tom, že jsme měli šest různých stanovišť, kde jsme mohli dostávat životy, nebo taky nic. Také jsme mohli bojovat mezi sebou tak že se dotkneme, a počítáme do 10. Potom v tom mezičase k nám můžou přiběhnout spoluhráči, a dotknout se nás, potom se sečtou body, a ten kdo měl nejvíce životů vyhrává, a dává kartičku.

Druhá část měla hodně dobré stanoviště, a byla to hodně velká zábava. Druhá část trvala asi tak 4-5 hodin. Krom našeho umírání s Minim jsme skončili následovně: 1. Damián, 2. Kamza, 3. Kiki, 4. Diblík, 5. Želva, 6. Čolek.

Užovka

Tým: Diblík, Levhart, Méda, Vlk, Chobot

Všichni jsme očekávali, že začne, protože zaprvé, den předtím byly Horažďovice, a za druhé, nám to oznámili cca 4. den. Začalo to cca v 10:00, a vybrali jsme si I. okruh: křížek za Pančářem a Kaplička Radobytce. II. okruh byl křížek za Bořicem, mezi Bořicemi a Radobytcemi. III. okruh jsme šli Mazánka, Panely a Jelení Skok, kde jsme udělali menší "genocidu" mraveniště. IV. okruh bylo socha Nepomuckého ve Strážovicích, křížek mezi Strážovicemi a Lomem a zastávka Lom.

V. okruh jsme šli Kwaki, Jelení Skok a Panely. VI. okruh jsme já a Adam měli žolíka oni šli Mazánka, HD kámen u Holušic, Vodárna za Holušicemi a stará hájovna, kde vzbudili vraňáka, který je naháněl. VII. okruh byl křížek Bořice, mezi Bořicemi a Radobytcemi, kaplička Radobytce a Pančár. Poté v táboře nám rozdali místa na spaní, my jsme spali v remízku za studánkou. V 8:00 začala II. závěrečka. Bojovalo se a byly tu stanoviště např: King of the Hill, malování atd. Ve 12:00 to skončilo. Skončili jsme 4.

Levhart

Tým: Želva, Šerif, Asterix, Igor, Pangejt

Tato závěrečka začala okolo půl jedenácté. Byla to jedna z míň náročných. Nebyly to okruhy jako minulý rok, ale byla to hvězdy. Ze začátku jsme mohli brát pouze dvě kartičky pokémonů, ale na konci první chodící části jsme mohli brát až čtyři. Také zde byly různé roční období např. svítlo slunce nebo zase přšelo. Byla bouřka nebo zase padla psychická mlha. Při bouřce jsme mohli brát dva pokémony elektrického typu. Při slunci jsme mohli brát dva pokémony ohnivého typu. Jinak jsme mohli brát pouho pouhého jednoho pokémona. Takhle jsme chodili až do půlnoci.

Na oběd jsme si zašli k vraňákům na jejich jednu mischelinskou hvězdu, ale na salámových pět to nemá (jako na jídlo). Večer nás zase proháněl bezďák od staré hájovny. Do jídelny jsme přišli, po přemlouvání Želvy se skoprněnou nohou od mola vraňáků, se čtyřicetipěti minutovým zpožděním, ale jsme stále přišli jako první a tak jsme si mohli vybrat jako první místo na spaní.

Vybrali jsme si vstup na „brambůrku“ jenže nás odváděl Karatista a tak nás odvedl asi 200 metrů za vstup, kde jsme sekali týpiovky. Na druhé „závěrečce“ jsme bojovali s pokémony se kterými jsme museli běhat (maximálně dva pokémoni na jednoho člověka) a měli jsme navíběr jestli získávat životy na „King of the Hill“ nebo se utkat s jiným týmem. V poli se také pohybovali „raketáči“ kteří měli mnohem silnější pokémony a dohlíželi na správný průběh hry. Konec byl ve dvanáct hodin. My jsme byli pátí ze šesti. Vyhrál Damiánův tým.

Šerif

Tým: Čolek, Okoun, Puma, Indián

Závěrečka začala v 10:00 potom co se vynesly lodě a vor od rybníka. Dostali jsme lékárníčku, 2 reflexní vesty, mapu a mobil. Když jsme se přezuli a vzali všechny věci, vydali jsme se na cestu. Šli jsme: zastávka mezi Lomem a Dolem → kříž za Dolem. Když jsme procházeli Dolem, byla tam párty. Když jsme se vrátily do tábora šli jsme: Panely → HD kámen u Holušic. Po návratu do tábora začal event, kde jsme mohli zbírat 2násobek ohnivých Pokémonů (Vulpix, Growlithe), tak jsme vyrazili na cestu. Křížek mezi Bořicemi, Jaroticemi a Strážovicemi → kříž mezi Lomem a Strážovicemi → zastávka v Lomu.

Než jsme opět vyrazili na cestu začal event kde jsme mohli brát 2násobek vodních Pokémonů (Magikarp, Staryu). Cesta byla následující: Panely → HD kámen u Holušic → vodárna pod Holušicemi. Po cestě do vodárny jsme potkali tabuli na které bylo napsáno "Mužetice nechte nás". Potom co jsme se vrátili začal event bouře kde jsme brali 2násobek elektrických Pokémonů (Magnemite, Pikachu). Vyšli jsme směr: Kwaki → Jelení skok → Panely. Na Jelením skoku čekal Tukan který provedl "náhodnou" prohlídku, jestli máme rádio.

Další cesta kde jsme měli 2násobek zemních a listových Pokémonů (Sandshrew, Exeggcute) byla: Stará myslivna → Zákaz vjezdu → Kožlí u Čížové. Poté co jsme se vrátili začal event 2násobek psychických Pokémonů (Ekans, Slowpoke) a šli jsme na trasu: Mazánka → křížek za Dolem → zastávka mezi Dolem a Lomem → kaplička v Jaroticích. Když jsme procházeli kolem Dolu pořád tam byla párty.

Když jsme se vrátili byl 2násobek vodních Pokémonů (Staryu, Magikarp). Dále jsme šli: kříž mezi Bořicemi a Radobytcemi → kříž u Radobytec → kaplička v Radobytcích → křížek za Pančárem. Potom co došli všichni, tak jsme si vybrali, podle pořadí co jsme přišli, místa kde jsme spali. Místa byla následující: LIŠKA, VSTUP NA BRAMBŮRKU, VSTUP K VRANÁKŮM, PEDOPOSED, SUCHÝ DUB, STUDÁNKA. Poté co jsme si vybrali, šli jsme na daná místa a přespali jsme tam.

2. část závěrečky začala tím že nás Svišť v 7:30 vzbudil. V 8:00 byl začátek hry. Existovalo 6 stanovišť, na kterém jsme za úkoly dostali čárky na kartičku. Stanoviště:

- pod Liškou, Svišť, cílem stanoviště bylo hodit 15 míčků a z toho 8 trefit do Pokémona (pokaždé jiného), 1 čárka
- L remízek, Milan, oběhnutí 2x eLka (nejste imunní), 1 čárka
- jídelna, Martin, vybarvování Pokémonů, 1 čárka
- stavidlo, Papája, od stavidla k bójce k molu a zpět, 1 čárka
- vstup do Bořic, Matěj + Krab, skákání snožmo podél provazu, 1 čárka
- vykácený remízek, Karatista, co nejdéle zůstat v kruhu, 5 min. = 1 čárka.

V 11:00 byl konec, ošetření na marodce a vyhlášení.

Puma

Noční výsadek

Čolek+Vlk

Dne 14.7 (16 den) si nás večer zavolali do jídelny. Řekli nám ať si vezmeme pouze dvě věci, bederku a šátek. Tak začal gambling. Prvně si mladší členové hodili kostkou a čísla jim přiřadila starší členy. Já jsem dostal Vlka. Poté jsme si házeli kostkou o naše věci. Platilo číslo hosené na kostce + 3 = počet našich věcí. Já jsem hodil 6, takže jsem měl celkově 9 věcí. Následovně jsme se šli oblíct a zabalit věci, věci jako ponožky a boty se počítaly jako jedna věc. Mé věci byli: pohorky, krátké ponožky, tepláky, trenky, mikina, nůž, kpz, peníze a baterka. Dobré dodat: nemohli jsme mít stejné věci jako druhý z dvojice (když Vlk měl tričko tak já jsem nemohl mít tričko).

Po zmateném vybírání věcí jsme se opět sešli v jídelně, kde jsme si vylosovali čísla, a podle čísel nám bylo přiděleno jídlo s lékarničkama a mobilama. Jídlo se prakticky lišilo tím kdo měl co v mysteriózní plechovce (my jsme měli kukuřici). Poté bylo obávané vybrání místa kam budeme odvezeni Karatista nám na otevřené ruce ukázal asi 12 zabalených papírků ze kterých jsme si brali, vesnice kam budeme odvezeni. Já jsem si vylosoval půvabnou obec Březí za chvíli nás vyzval Tintin abyjsme jeli s ním. Takže jsme si zavázali oči šátkama a vyjeli na cestu.

Těsně před půlnocí jsme dojeli do Březí. K mému zmatení to nebyla taková díra jak jsem čekal. Obec byla modernizovaná a dokonce měla digitální hodiny před autobusovou zastávkou které jednou za čas ukázali že je venku 16 stupňů celsia. Uprostřed krátké vesnice byla autobusová zastávka, která byla konečná. Naše spaní jsme rozložili přímo za autobusovou zastávkou, a těsně před spaním jsem se kouknul na odjezdy autobusů, abych veděl jestli mě něco vzbudí. V krásných 4:40 mě vzbudil očekávaný autobus, a teploměr ukazoval 17 stupňů. Čekání netrvalo dlouho a v 6:20 mě vzbudil opět autobus, možná i stejný, a po deseti minutách spánku jsme se rozhodli že už to nemá cenu.

Zabalili jsme se a v 7 ráno jsme si sedli na lavičku a zjistili že naše obec není ani na mapě. Naštěstí v Březí mapa byla takže plán byl jasný: po silnici

do Lnářů a poté do Blatný. Vydali jsme se na cestu. Do Lnářů to bylo jednoduché, ale v Lnářích jsme zjistili, že modré cedule pro auta, díky kterým jsme se celou dobu orientovali, do Blatný neukazují cestu. Museli jsme se zeptat na cestu jedné paní, ta nám ovšem řekla že tímto směrem fakt ne. Po krátkém vyptávání jsme se konečně dozvěděli, že do Blatné musíme po silnici přes kopec. Vyrázili jsme do Blatné.

V táboře před odjezdem jsme dostali jednorázové foťáky s filmem, a tak jsme před Blatnou vyfotili pár fotek u velkého ozobeného kola před asi nějakým lomem. V Blatné jsme i chvilku oddychly a chtěli vyměnit pár sirek, ale nikdo nechtěl spolupracovat a měnit sirky. Naše první sirky jsme vyměnili na cestě z Blatné do Škvořetic po červené značce, kdy uprostřed cesty zastavilo auto s pánem, který se šel podívat do jedné rozpadlé stodoly. Za sirku nám vyměnil jedno kachní pero. Ze Škvořetic jsme došli po silnici do Lomu. V Lomu jsme doplnili vodu ze známé pumpy s názvem SIGMA, na chvilku jsme si sedli.

Z Lomu už to byla jenom jednoduchá cesta přes křížek mezi Bořicemi Jaroticemi a Strážovicemi, prošli jsme Bořicemi, a za chvíli jsme byli v průjezdu do Bořic. Do tábora jsme měli dovoleno přijít mezi večerí (19:00) a večerkou (23:00), což byl solidní problém protože když jsme došli do průchodu tak byly tři hodiny odpoledne. Při tom zjištění jsme si rozložili deku a dali si čtyř hodinový spánek u Digleta. Přeskočíme čtyři hodiny a těsně před sedmou večer nám zavolal Karatista že se můžeme vrátit do tábora. Po té pěti sekundové cestě jsme potkali další dvojice a společně jsme došli do tábora.

Po cestě jsme fotili hodně fotek (27 což byl limit fotek). Těšil jsem se na vyvolané fotky, dokonce jsem některé chtěl nalepit sem, ale Tintin nám oznámil, že tam kde chtěli vyvolávat fotky, tak by to trvalo dlouho (fotky sem do Bořic by prý přijeli 8.8.). Celkově cesta probíhala docela v pohodě, větší problém bylo vedro. Celou dobu jsme chodili po silnicích na palcím sluníčku, a já, protože jsem neměl tričko, jsem na sobě měl mikinu, pro jistotu černou mikinu. Takže celou cestu mi bylo hrozné vedro. Jinak cesta mě bavila a příští rok se mou rozhodně můžete počítat.

Čolek

Výsadek Ostrov (Želva + Méd'a)

Tento výsadek nás nevbudil ve 3 ráno ale hned při konci bubnování jsme šli v bederce a se šátkem do jídelny. Házet kostkou? Ano, členi mladší si vybrali starší a mě si vybral Méd'a. Pak jsem nám vybral místo kde budeme spát a vysazení Ostrov pod Příbramí. Dále jsme si házeli kostkou o věci, do základu byli tři a oba jsme hodili 4 a každý z nás si mohl vzít 7 věcí, to znamená 14 dohromady a vzali jsme si věci jako piškoty a kofola, a dál po 10 dlouhých minutách jsme si šli vzít jídlo a mapu z roku 1978 a lékárníčku a šli jsme do jídelny a tam nám řekli že pojedem s Papájou a Kikim který byl v teamu s Fénixem.

Jeli jsme asi dvě hodiny a v jednu hodinu nás vysadil v Ostrovci a šli jsme hledat kde budeme spát a hledali jsme všude krom cesty a našli jsme krásný místo u rybníka vedle elektrického plotu a potkali jsme kunu a já spal na zemi a Méd'a v hamace. Méd'ovi byla přes noc zima chvíli ale já byl vybaven líp ale ráno jsme se vzbudili asi v sedm ráno a v osm jsme vyrazili do Tachovic kde jsme potkali Vojtu a Zdeňka který bude mít z nás zážitek do konce svého života (asi dva roky). Dále jsme šli do Březného kde jsme zašli do sekáče na 30 neplánovaných minut kde paní dala výklad o tom že je 30 let v obchodnictví a že oblíká obchodní manažery před volbama oblékla 18 svateb, obchod byl velký ale v celku prázdný ale nejvíc nás zabili boty za 5500 a že je prodává za 290. Vyměnili jsme s ní celou krabičku sirek za to se podržte... použitou erotickou podprsenku. Vyhrálo nám to soutěž nejlepší věc a dál jsme šli do Mirovic.

Cestou se nic nedělo ale na příchod do Mirovic nás krásně překvapil pán co těžce zařezával uprostřed silnice a radši jsme šli dál a měli jsme oběd, campili jsme a přišli jsme do Mirotic a cesta byla klidná ale slunce bylo strašný. Dorazili jsme do Mirotic a navštívili židovský hřbitov a šli jsme na náměstí kde jsme byli nečekaně dlouho protože se tam odehrávalo divadlo a bylo to sólo hráli pán a strom na náměstí. Následovalo obejmutí stromu v sedě a slova „Miluji tě, prosím neopouštěj mě, já nechci pryč stejně jako ty a ty to víš, prosím neopouštěj mě.“

To nás rozesmálo a šli jsme do Radobytců pak na Pančár kde jsme byli deset minut a pak nám Kara zavolał že můžeme na večeři. Tak jsme tam šli, najedli se a byl normální program a pak takzvané spinx.

Želva

Výsadek do Petrovic (Kiki + Fénix)

„*Jména těch kdo se přihlásili na výsadek* si vezmou pouze bederku a šátek a půjdou do jídelny“. Tato věta která zazněla z karatistových úst spustila sled velice kuriózních událostí.

Poté co jsme jeho rozkaz splnili stojíce v jídelně oblečení jen velmi skromně, zjistili jsme, že o tom jak tento výsadek přežijeme rozhodne kostka, ano, skutečně kostka. Každý z nás si nejdříve hodil na kostce o to kdo bude naším soupeřem a poté jsme si hodili kostkou o to kolik věcí na naší cestu dostaneme. Ze základu jsme měli tři věci a pak jsme si hodili dalších max. šest věcí. Byl jsem s Fénixem a hodil sem čtyřku, nebylo to tedy tak hrozné jak jsem čekal. Poté jsme si ještě vylosovali kam budeme vysazeni. Na našem papírku stálo „Petrovice“, nejméně kuriózní název města který ve výběru byl. Zabalili jsme si tedy skromné balíky a nasedli do Papýkova auta majíce oči zavázané šátkem. Papýkův poněkud divočejší styl řízení spolu se zavázanýma očima a lehkým nedostatkem vzduchu způsobil že se mi po cestě začalo navalovat. Naštěstí to ale Papýk načasoval tak že jsme se do naší destinace dostali těsně před tím než to začalo být skutečně vážné. Poté co jsme vylezli z auta jsme byli příjemně překvapeni že to zaprvé nejsou pražské Petrovice a za druhé že to nebyla žádná díra ale poměrně solidní městys 19 km na severovýchod od Orlíku nad Vltavou (toto ale zjistit a najít celé Petrovice na místní mapě nám ale zabralo čtvrt hodiny).

Městys to byl až tak solidní že měl i svoji stálou bezdomoveckou populaci, pána okolo padesátky který se usídlil na zdejší autobusové zastávce. Rozhodli jsme se tedy opustit naprosté centrum obce a vydali se k nejbližšímu lesu. Cestou způsobujeme mrtvici dvěma psům a objevujeme nejlepší příklad využití dotací na rozvinutí dopravní infrastruktury, tedy

kruháč který byl ve skutečnosti pouze velice fancy zatáčkou se stromečkem zasazeným na malém ostrůvku hlíny uprostřed neboť propojoval pouze dvě ulice a tedy byl absolutně k ničemu.

Dále naší pozornost zaujímá pergola, o které však zjišťujeme že stojí na pozemku zdejší, poměrně luxusní školy. Vydáváme se tedy asi o padesát metrů dál a poté se probíjíme skrz kopřivy a plot na fotbalové hřiště na jehož druhé straně vedle jakési budky která zřejmě slouží jako sklad na bordel u zdejších tenisových kurtů se posléze usazujeme. Dečkoidní spacák krásně posloužil svému účelu a tak se probouzíme okolo sedmé hodiny ráno poměrně vyspalí. Jediné co nás překvapuje je fakt, že ač jsme se tomu snažili zabránit, stále se nacházíme na pozemku školy. Nikdo po nás ale naštěstí nešel ani s klackem ani s flintou.

Vydáváme se tedy do centra Petrovic kde, jak to tak vypadá, před devátou ráno nikdo neleze z baráku a ustanovujeme si naši trasu pomocí zdejší cedulní mapy. Poté se vydáváme na cestu. Dopoledne naše cesta vede přes různé velké vesnice, jediní dva lidé které potkáváme jsou dva důchodci mířící pravděpodobně na obecní úřad pro důchod.

Nacházíme také ceduli „SKLAD RAKVÍ MIROTICE“, přičemž tato cedule se od Mirotic nachází asi třicet kilometrů. Okolo 12. hodiny přecházíme Žďákovský most a já uvažuji jestli bych pád z něj přežil (v zábradlí byla v polovině díra zadělaná železnou mříží co se používá v železobetonu).

Devět kilometrů poté putujeme po modré turistické značce a doufáme že se značení od roku 1978, neboli od roku ze kterého je naše mapa, nezměnilo. Úspěšně však dorážíme do Čimelic což je důkazem že se skutečně nezměnilo. V Čimelicích se nám také konečně daří směnit několik předmětů za sirky. Tedy, Fénixovi se to daří, já se v bederce, ponču a celkově se vzhledem bezdomovce zjevně experimentujícího s omamnými látkami radši o obchod nesnažím. Z Čimelic se po tomto pokusu o kapitalismus přesouváme nejprve po hlavní silnici a poté kvůli lehce zvýšenému výskytu aut moc blízko nás přes vesnici Boudy do Mirotic. Tam jsme přišli okolo páté hodiny, a tedy zřejmě moc pozdě pro jakékoliv obchodování a tak zde směňujeme pouze jakousi minci ze zoo.

Po menším zmatení, kdy jsme místo na Strážák vlezli do areálu místní betonárky se úspěšně dostáváme přes Bořice k suchému dubu a spolu s Kamzou a Tukanem kempíme do 19:00 kdy se vydáváme do tábora. Tam zjišťujeme že přejít Orlík některým lidem dělalo výrazně větší problém než nám a já si konečně oblékám kalhoty, po dni v bederce a na pochodu je to dost příjemné.

Kiki

Damián + Asterix

Hned den po návštěvě si nás Karatista, jakmile skončilo večerní bubnování, zavolal do jídelny a sdělil nám, že máme výsadek. Mladší členové si na kostkách starší + sám byl Matěj a Martin byl s Aničkou. Mou maličkost si vylosoval Asterix a když jsme si házeli o věci navíc (ze začátku měl každý šátek a bederku), hodil si 6, já jen 1. Já si vzal mikinu, boty, deku, tyvek, Asterix ponožky, sandály, batoh, nůž, tričko, kraťasy a spacák (a asi ještě něco).

Lachtan nás zavezl do podivně znějící vesnice Rataje, což, jak jsem později zjistil, je cca mezi Bechyní a Milevskem, tedy ZA Orlickou přehradou. Cca v 1 ráno jsem tedy vyrazili a dostali se do lesa asi 0,5 km za vesnici, kde nastal velký spink. Ráno jsme se sbalili a vyrazili a já doznal, že v mikině a bederce rozhodně vypadám jako blázen. Po chvilce chůze jsem opustili okres Tábor (hurá) a došli do městyse Bernartice, kde jsem se poprvé ztratili a čuměli na nás lidi. Po úsudku, že hlavní je sebevražda, jsem se vydali asi 10 km po okreskách a okolo poledne došli do Podolí I (ano, ono skutečně existuje). Tu padlo rozhodnutí, že je cesta před Podolský most příliš nudná a že to vezmeme přes Zvíkov. Tak se poté, co nás i s traktoristou málem zatkli policajti, cesta začala pomalu rýsovat směr Zvíkovský most, nejprve po modré a pak po červené.

Jelikož mám s KČT a jejich trasami samé dobré zkušenosti, hned jak jsem spatřil na mapě z roku 1978 červenou hřebenovku podél Orlíku propojující všechny tři mosty přes Orlík, rozhodl jsem se po ní vypravit. Do Červené nad Vltavou vedla cesta trochu divočinou, ale tak to není určující, řekli jsme

si. Cedule nás varovala o “trochu zarostlé stezce” a o stavbě železničního mostu v cestě. Tak jsme se tedy nadechli a vkročili na nejhorší značenou stezku všech dob. Abych vyložil 3 pozitiva, než začnu nadávat: před železničním mostem jsem se smočili v Orlíku, cestou bylo hodně malin a Asterix po 5 hodinách focení přišel na to, jak správně používat fotoaparát.

Takže, teď prokřupnout prsty a směle do toho: cesta nejdříve vedla po hřebeni kopce cestičkami, ale pak se strmě propadala do údolí potoků plných nevysekaných křovin, kopřiv, mladých smrčín a trasa vypadala tak, že ji naposled používali před 100 lety. Jednou jsme z ní málem spadli ze skály a nakonec jsme toto podstupovali s tím, že máme po pravici plot obory, znemožňující lepší cestu. Po 6 hodinách a 16 km prodíranými křovinami jsme se doplazili až do Kučeře (žebrání o vodu) a k mostu, který byl zavřený.

Nadával jsem jako špaček. Kara nám po telefonu řekl, že máme jít zpátky k Podolskému mostu, což jsme taky udělali. Po dalším obcházení obory, protože majitel prostě zablokoval tur. trasu (jantar) jsme šli 5 km po silnici a zoufale si povídali o čemkoliv, než nastala Branice. Tam jsme si sedli, chroupali cibuli a čekali až přijede Lachtan.

Damián

Tukan + Svišť

Výsadek začal večer po bubnování, kdy nás zavolali do jídelny v bederce a rozdělili nás. Hrající byli vždy někdo starší a někdo mladší, my nehrající jsme se mohli rozdělit libovolně. Po rozdělení nám bylo vysvětleno, jak si budeme moct vzít věci. V základu jsme měli každý člen dvojce 3 věci a házeli jsme si kostkou kolik věcí nám přibude. My jsme měli celkem smůlu a měli jsme dohromady deset věcí. Byl tam další háček, ve dvojici jsme nemohli mít stejný typ věci (např. nemohli jsme mít oba kratásky), náš výběr věcí spoustu lidí zaskočil, možná protože jsme si vzali kytaru, batůžek a Svišť šel v žabkách.

Po tom, co jsme si všichni zabalili a představili svoje věci jsme přešli k losování míst, ze kterých budeme vyrážet. Bylo jich tam spoustu a my si

vylosovali malou vesničku Nouzov. V Nouzově jsou pouze čtyři obydlené domy. Na náš start nás odvážel Tintin a zavezl nás na úplný konec vesnice až na začátek lesa.

Když jsme se zorientovali tak jsme vyrazili na cestu přes Volenice k velké křižovatce, kde jsme shodou okolností potkali Tintina, který se vracel do tábora, protože odvážel ještě jednu dvojici. Po pěti kilometrech jsme prošli Slavětínem a poté přišli k Tvrzi Koupě ve stejnojmenné obci. Tvrz jsme ve tmě ani neviděli. Oproti ostatním týmům, jak jsme se později dozvěděli jsme přes noc nespali, ale místo toho jsme si řekli, že chceme většinu ujít v noci.

Přes pole a lesy, které jsme si opět moc neužili kvůli tmě jsme došli do Uzeniček a přes ně až do Uzenic. Odtamtud to už nebylo tak daleko do Myštic, kam jsme došli okolo čtvrté hodiny ranní a rozhodli jsme se, že se nějakou dobu vyspíme na místní autobusové zastávce. Po nějaké době spaní nás vzbudil autobus, po další době další a pak ještě jeden. V šest hodin jsme se rozhodli, že vyrazíme směr Mirovice. To pro nás byla velmi známá cesta přes Lučkovice. Po cestě už jsme začali potkávat více aut, když lidé začali jezdit do práce. V Miroticích jsme se rozhodli, že si na náměstí sedneme a dáme si snídani. Po snídani jsme začali s další částí výsadku, a to s výměnou sirek. Oba jsme se ze začátku museli trochu přemlouvát, ale později to šlo samo. Do tábora jsme mohli přijít až po večeři, takže jsme měli víc než hromadu času.

Bylo hezky tak jsme se si vyšli na Strážák, kde jsme odpočívali, chvílemi spali, povídali si nebo hráli na kytaru. Nezapomněli jsme se i chvíli houpat na houpačce, kterou tam někdo pověsil na strom. Tam jsme byli až přes oběd a když jsme si po obědě chvíli zdřímlí, tak jsme se vrátili do Mirotic, kde jsme začali ve velkém vyměňovat sirky. Vyměnili jsme spoustu věcí, od kolíčků, brčka nebo kusu provázku, až po kalendář z obecního úřadu nebo nějaké sladkosti. Jeden mladší pán nám hodně chtěl něco dát, hledal ve všech kapsách i v autě, ale nic, co by nám chtěl dát nenašel. Tak se rozhodl, že nám dá jeho sluneční brýle, které evidentně nebyly levné a byly pěkné. Našlo se pár lidí, kteří nám nic dát nechtěli nebo nic neměli, ale těch bylo minimum. Domluvili jsme se, že budeme vždy měnit jen za sirku, a ne za už vyměněné předměty.

Po celkem dlouhé době, co jsme tam strávili a měnili kde se dalo jsme se rozhodli, že se přiblížíme k táboru. Šli jsme přes Radobytce, kde jsme nepotkali nikoho, s kým bychom mohli směnít něco za sirky. V Bořicích jsme měli dva cíle, primární byl doplnit vodu, protože bylo vedro a my jsme hodně pili, takže nám voda došla. Až skoro na konci vesnice jsme viděli jedno paní za plotem, tak jsme jí poprosili o vodu. Když nám doplnila celou flašku, tak jsme si řekli že se zeptáme, jestli nám něco nesmění. Paní se zamyslela a po tom co nejdřív vůbec nevěděla odešla a po chvíli se vrátila se sklenicí se zavařenými domácími okurkami. Za Bořicemi jsme si lehli přes cestu od Suchého dubu a tam odpočívali. Později jsme zahlédli další dvojici, která zamířila na místo, kde jsme spali s rovery na puťáku. Po nějaké chvíli jsme se rozhodli, že půjdeme za nimi a pokecáme.

Po tom, co jsme si předali dost zážitků jsme viděli z remízku ještě jednu dvojici tam jsme je zavolali a seděli tam i s nimi. Když nastal ten pravý čas na návrat do tábora, tak jsme se všichni přesunuli do tábora, tam jsme se najedli a večer na bubnování jsme každá dvojice něco málo řekli. Po bubnování jsme se sešli v jídelně, kde jsme si všechno řekli a ukázali.

Vyhodnotili jsme nejlepší vyměněný předmět a potom šli spát. Výsadek byl super a byla to dobrá pauza od normálního chodu tábora. Byl to už můj druhý výsadek a musím říct, že každý měl něco do sebe. Rozhodně hodnotím pozitivně a je z toho skvělá vzpomínka.

Tukan

Matěj

Nazvěme to výsadek (nalehko a ready běžet). Každý začínal s bederkou a šátkem na oči + 3 věci + tolik věcí kolik si hodil na kostce. Jako mých 5 věcí jsem si zvolil pár bot, ponožek, kratasy, mikinu a tužku s papírem. K tomu jsme dostali ještě drobné jídlo a mapu. Tu jsem samozřejmě zapomněl. Celkově se přihlásilo 15 lidí → 6 losovaných dvojic + M+A a Já.

Mým autem nás rozvezl Karatista (5 lidí). A okolo 1:00 jsem vyrážel z Volenice... bez vody, bez spacáku, jen s vědomím (snad) správného směru od Karatisty.

Přidávám pár autentických zápisů z sešítku co byl se mnou:

- Oukej, vyrážím do noci. Nemám baterku, reflexní cokoli, lékárničku, telefon ani peněženku s doklady, fakt divný.

- Hned tu kouká agresivní týpek :)

- Sakra ted' projelo první auto a zapomněl jsem že chci stopovat (šuš)

- Heč radar v Novosedlech ukazuje 11 km/h

- To je neuvěřitelný. Ty id*oti si sem dali mapu Československa, to sem neviděl toto!

- Ty krásu, noční obloha je dokonalá, nejvíc true věc v přírodě, nejmoudřejší, vždy byla a vždy bude <3

- Oukej, může člověk běžící po hlavní silnici ve 2 ráno, ve 3, ve 4... jen do půli těla být něco jiného než blázen??? to jsem já.

- Právě jsem přeběhl přes Otavu... je v pohodě že teče druhým směrem? Co to sakra je?

- Prosím já chci mapu!

- Ty bláho mapa!

- Katovice potahali, top, akorát to vypadá na 30 km po 4 jaj.

- Let's go, 8 km do Strakonice

- Fuj LED lampy

- Do háje ono je to celkově skoro 42 km? Tak to nejvíc uběhneme maraton!
Let's go!

- Umřít pls

- Chci jen vodu, prosím, nic jiného

- Zandáno! 42,2 km!

Matěj

Tři zlaté šípy

Igor

1. Říkali, že tento šíp je ze tří nejtěžší a teď, když jsem je všechny udělal, tak můžu říct, že je to pravda. Nejtěžší je, protože při jeho plnění 12 hodin nesmíš mluvit. Dobrý na tom je to, že já sám málo mluvím, proto to pro mě bylo lehčí než pro ostatní. Ten den, co jsem plnil svůj první zlatý šíp, tak jsme navštěvovali vraňáky. Hráli jsme různé hry a byla to zajímavá zkouška hrát je bez mluvení.

2. Druhý zlatý šíp spočívá v tom, že se má 12 hodin nejíst. Plnil jsem ho den poté, co jsme byli v Písku, a proto jsem byl dost sytý. Před tím, než šíp začal, tak jsem se o snídani ještě několikrát přidal. Plnění tohoto šípu bylo dost lehké a neměl jsem až tak velký hlad, i když právě tento den bylo velmi dobré jídlo. Dělal jsem ten šíp najednou s Šerifem a dobré na tom bylo, že Nána na nás myslela a nechala pro nás buchtičky, které byli na svačinu, oběd i večeři.

3. O tomto šípu mi říkali, že je nejlehčí, což se taky potvrdilo. Na přespání jsem si s sebou vzal oblečení ve kterém budu spát, baterku, igelit, karimatku, spacák a dvě cely. Vyspal jsem se stejně dobře jako v tee-pee, i když mi docela hodně vadili komáry.

Igor

Šerif

1. Tento šíp je za mě ten nejtěžší a dokazuje to i minulý tábor kde jsem se snažil o tři zlaté šípy, ale neuměl jsem právě mlčení. Tento tábor to bylo docela náhoda, protože jsem se párkrát málem prořekl. Den začal děláním týpiovek. Poté jsem byl na službě, na které jsem se právě málem prořekl. Po obědě jsme se připravovali na přespání v celtách. Dále byla Matějova hra, což bylo stavění pokémonů z přírodních materiálů. Pak se zase dělali přípravy na přespání a pak už byl jenom sportík.

2. Druhý zlatý šíp jsem dělal pár dní po prvním. Ráno jsem vstal a šlo se na koupání. Po koupání byla snídaně, na kterou byly namazané chleby a tak jsem se fakt hodně najedl. Taky při tomto šípu jsem také plnil šíp Pima a Reda. Dopolední program byl rukodělky. Na svačinu byly jogurty s rohlíkama. Den pokračoval doděláním rukodělek. Na oběd byla čína. Po poledním klidu bylo UK. Na druhou svačinu byl perník. Pak byly zase rukodělky a na večeri byly lívance. Po bubnování jsem naběhl do jídelny a po celém dni jsem se pořádně najedl.

3. Třetí zlatý šíp jsem dělal dva dny po druhém a za mě je to ten nejlehčí ze zlatých šípů. Na bubnování jsem si řekl o tento třetí a hned po bubnování jsem se začal připravovat. Asi tak po dvaceti minutách jsme s Tkaničkou vyrazili. Spal jsem u vstupu na brambůrku. Roveři zde postavili pro jednu etapu takové opevnění ze dřeva a tak jsem se tam utábořil. V noci mě otravovali jenom komáři a v 5:00 ráno se ozývali zvuky jelenů. Vzbudil jsem se v 7:30 a poté už jenom stačilo dojít na budíček.

Šerif

Mini

Den začal jako každý jiný, ale ne pro mě. Zbudil jsem se a řekl sem „dneska udělám tři zlatý šípy.“ A tak sem začal.

1. Jako první zlatý šíp jsem musel mlčet od zaseknutí sekery do vyjmutí sekery. Na začátku jsem si řekl „to bude těžký“ a tak to bylo. Začali jsme s velkými ceny a tam jsem se skoro prořek když jsem to nedával, ale... neprořekl jsem se. Potom byla Martinova etapa a tam jsem se skoro prořek ze stejného důvodu jako minule ale... neprořekl jsem se. Vydržel sem to do večera a tím se splnil první zlatej šíp.

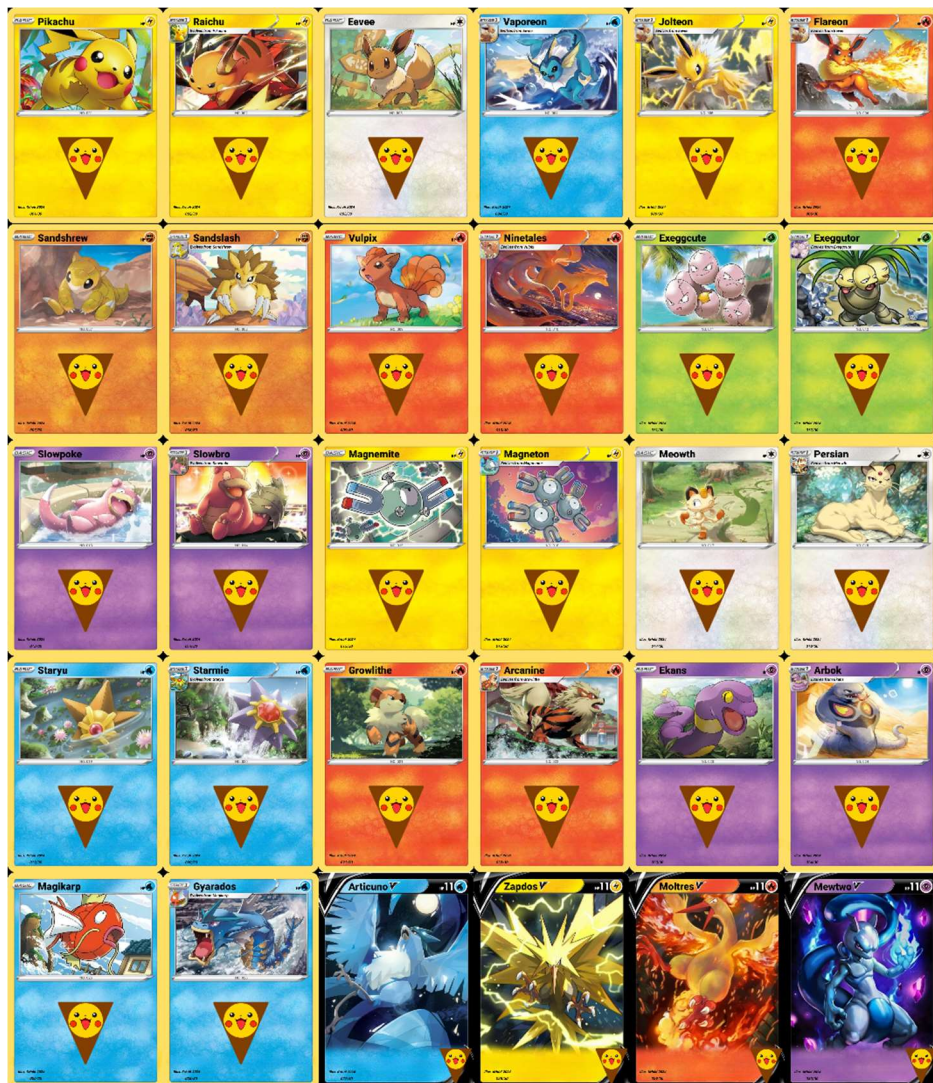
2. Jako druhý zlatý šíp jsem nemohl jíst na dvanáct hodin. Bylo to hodně těžký když byly dobrý jídla např. skvělej vývar, buchtičky se šódo a perník, ale jako první zlatý šíp jsem vydržel až do večera a tím sem dostal druhý zlatý šíp.

3. Jako třetí zlatý šíp sem musel přespat mimo tábora. Bylo to děsivý ale musel jsem to nějak dát. A to sem přesně udělal. Sice nevyspanej ale udělal jsem to. Chtěl jsem říct že sem to vydržel do večera ale tady v tom případě sem vydržel do rána. A tím sem splnil všechny tři zlatý šípy (po tří rocích).

Mini

Pokémon, všechny chytit máš!

Vytvořil: Papája 2024
kruhni.cz

Knihka je dostupná online na